

זלמן האלג'ירי שיגע את החמופים

קברניט אברבנאל
— "אקדח וכדור אחד"

מייד הגיע הקצין למקום, וכאילו לא האמין למשמע-אוזניו שאל את הקברניט: "מה אתה רוצה?"

"אני רוצה אקדח אחד, כדור אחד, ללכת לרגע לחצר ולחזור!" שב אברבנאל על בקשתו. הקצין נחרד כולו, בקול חצי בכיני פנה אל אברבנאל: "בשביל מה?"

אנחנו, שעמדנו מסביב ושמענו את ה"שיחה", התפוצצנו מרוב צחוק. אני רוצה להרוג את זלמן! אמר אברבנאל לקצין האלג'ירי. הקצין לא ידע מי זה זלמן, חשב שזוהי הכוונה לאחד העצורים.

"אבל לאברבנאל לא היה נעים שהקצין יתעלף. אז הוא הסביר לו שזלמן זה התרגול שעומד בחצר ומפריע כל לילה לישון."

"הקצין פרץ בצחוק. אותו לילה כבר לא היה זלמן בחצר. בצהריים של אותו יום אכלנו אותו לארוחת-צהריים."

אביו, תוך דקה הדבקו לו גם את השם זלמן, אבל הוא לא הפסיק להרעיש. "ככה זה נמשך כל לילה. הולכים לישון וזלמן מתחיל לצרוח ולא נותן לישון. עד שהעסק הזה נשבר, יום אחד, לקפטן **עודד אברבנאל**. בוקר אחד, אחרי שלא ישנו כל הלילה, הוא ניגש כעוס אל השוטר שהיה מופקד עלינו ובקול חמור ומצוה פקד עליו: "תן לי אקדח אחד, כדור אחד ואני הולך לרגע מאחורי הבית וחוזר."

"השוטר התבלבל לגמרי — והזעיק עזרה. הוא רץ במהירות למפקדו, ושכולו נרגש סיפר לו על בקשתו הנוראה של אברבנאל."

דנוך ומייזלה
— "רוצים לישון?"

את היום הראשון לשיחרורם מן המעצר האלג'ירי היו 12 החטופים צריכים לבלות במסיבות נרגשות שנערכו לכבודם. אבל בעוד שאת המסיבה לאנשי צוות אלג'ירי ערכה הוועדה המרכזת של ההסתדרות, שהגישה מיץ-תפוחים ותסס, הרי היחיד מכל המשוחררים שזכה למסיבה כדת וכדין היה הפחות ידוע מ-12 החטופים: **רזיאל מייזלה**.

מייזלה הוא ידידו הקרוב של **שמואל דנוך**, מקים חברת שומרי-הראש ואחת הדמויות הידועות של חייהלילה בתל-אביב. דנוך ערך לכבוד מייזלה מסיבה בה נשפכו בקבוקי ויסקי ושמיפניה כמו מים מצינור מכביה-אש. וכטוב ליבו בידי, סיפר מייזלה את הסיפור הפאנטסטי ביותר מכל עלילות החטופים באלג'יר.

"כמו בכל יום", פתח מייזלה, "שיחקנו שם יום אחד קלפים עד 12 בלילה. אף-על-פי שכמו שאתם יודעים, אני לא חלש כל-כך, בעניין הזה של הקלפים, הפסדתי אותו לילה **לאלקנה שמן** ארבע קארטונים סיגריות — והלכתי לישון במצב-רוח רע."

"אני לא גומר לעצום עין — ופיתאום אני שומע מהחצר צריחות נוראות. כמו של תרגול ביום כיפור. כולנו זינקנו לחלון. ראינו בחצר מין ציור כזה שאפשר לראות רק באלג'יר: חצי תרגול רגיל וחצי תרגול-הודו. הוא לא הפסיק לקרוק."

מיד התחלנו לקלל את התרגול באבי-

נוכח גם קונסול ישראל בפילדלפיה, **יש"ש בר בן-יעקב**. בן-יעקב, ייקה במוצאו, הפסיק את דברי מזכיר ההסתדרות באמרו: "לפי עניות דעתי, גם במלחמת-ששת-הימים לא היתה מדיניות לגרש את הערבים". ברקת

עד להחזרת מטוס אלג'יר החטוף מאל-ג'יריה היתה נפוצה ברחוב הישראלי רבדיחה הבאה: אדם ניגש לחברו ומברך אותו: "אני מאחל לך שיחטפו אותך ו**שאבא אבן** י"ט פל בשיחרורך". הבדיחה הגיעה גם לאוזני עובדי משרד-החוץ, והם לא יכלו להתאפק לספר לו אותה. לבסוף אור אחד העובדים עוז וסיפר לאבן את הבדיחה בתיקון קל: "הלאה שיחטפו אותך ו**שאבא אבן** יטפל בשיחרורך". אבן לא צחק. כנראה הביר את הבדיחה בגילגולה הראשון. מלחמת-הספרים בישראל נמשכת במלוא עוזה, ו"עשויה להתעצם עוד יותר, בקרוב. המישינה למזכיר מע", **שמעון פרס**, החליט להזכיר את נוכחותו בענייני-ביטחון, ופרסם ב"קרוב ספר שיכיל את התאוריות האישיות שלו ואת התפיסות שלו בנושאים אלה. פרס יקבל סיוע ניכר מהאגף בספר שיצא לאור **אפי עברון**, שייקרא בשם מסומן 1956 עד סוף 1967. לעומת זאת תובא לדיעת הציבור התפיסה הביטחונית של ראש-הממשלה **לוי אשכול**, בספר אותו עומדים לפרסם במשותף אלוף-מישינה **ישראל רייזר**, שלישי של ראש-הממשלה **ואלי ניסן**, הכתב המדיני של דבר, ממקורביו של אשכול. ניראה שהעבודה על הספר מכבירה על השניים, שכן ניסן שכר לאחרונה אסיסטנט באוניברסיטה העברית בירושלים, ש"יסייע לו באיסוף-החומר." רק הוסרה ה"סודיות" מעל מעמדו של האלוף **מאיר עמית**, מי שהיה יורשו של **אייכר הרי** אל כממונה על שירותי-הביטחון, וכבר הירשה עמית לעצמו להצהיר הצהרות בעלות גחן פוליטי. עמית, שניכנס לתפקידו כמנהל הכללי של קונצרט כור, נשאל ב"ראיון עם כתב הארץ, **דן מרגלית**, כיצד הוא, הידוע כאיש-דין, רואה את יחסי עם הממשלה בתפקידו החדש. תשובת עמית: "כמנהל כור אני צריך לקיים קשרים עם שר-האוצר, המיסחר והתעשייה, **זאב שרף**. יחסינו טובים מאוד. אצטרך לקיים גם קשרים עם משרד-התבורה, ואני מקדה שזה בסדר. משרד-החוץ? איזה קשר יש למנהל כור עם משרד-החוץ?" **ליריהם משה**, ממלא-מקום המזכיר הכללי של ההסתדרות העובדים, אין אשליות בקשר לחשיבותם של הדיונים המתנהלים בין כתלי הוועד הפועל. השבוע, בישיבה החגיגית של התעודה ה"מרכזת שנערכה לכבוד שיחרור חטופי מטוס

טופול והחתיכות ב"אמנות לאהוב"
"דועה ענייה מאוד"

לא חס על כבודו של הקונסול, השיב לו: "אני מסכים איתך שיש לך דיעה ענייה מאוד."

אתגר לקורצווייל

במאי התיאטרון הקאמרי, **גראשון פלומי קרן**, חזר לא מכבר מסיר סביב העולם — אותו ערך בלחיי אשתו, במשך חודשים וחצי. זמן קצר אחרי שובו הוזמן פלומי לקונצרט-החוץ ושם נמסר לו כי התקבלה בק"ש רישמית של ממשלת סינגפור לשלוח אליהם את פלומי כמנהל הראשי של

אלג'יר, הכריז משל בחגיגות מרובה: "אין לי ספק שההיסטוריון שיעבור על ישיבות הוועדה המרכזת עוד ייתקל בישיבה זו ויע"ר אותה כמעמד היסטורי." פחות אש-ליות היו למזכיר הכללי עצמו. **ראובן ברקת** ניפגש בעת ביקורו בארצות-הברית עם קבוצת סטודנטים ישראלים מפילדלפיה. הוא סקר בפניהם את מדיניות ממשלת-ישראל וציין את ההבדלים בין מלחמת-העצמאות למלחמת-ששת-הימים. "אז", אמר, "היתה המדיניות שהערבים ישארו בשטחים שבידינו והם ברחו. היום היתה המדיניות שהם יברחו והם נשארו." בפגישה

ספרסידה פראבל גורקה דאקסון באהו ביקראט טרי טאקטי פאטה שארי שארדור שומשר ג'פנוק בהדרר ראנה. ידידים קרובים יוכלו לכוונתו בשם הקיצור שלו: **ששארדור שומשר ראנה**.

האינקוגניטו של דליה לביא

הזמרת **יונה עטרי** ילדה השבוע בת, במולידה. הבת, בלונדית ותכולת-עיניים, דומה לאביה, קברניט אלג'יר **אורי יפה**. היא נולדה במישקל של ארבעה קילו ומא"תים גראם. אינקוגניטו, ללא רעש וללא צלמים, הגיעה לארץ לביקור פרטי קצר, שחקנית הקולנוע **דליה לביא**. היא יצאה לדירת-הוריה שבשביל-ציון, הסתגרה שם ב"מעטה של פרטיות." **חיים טופול** שוהה עתה בספרד, שם הוא משחק בתפקיד ראשי בסרט האמריקאי האמנותי **לאהוב**. לצד שני כוכבים אמריקאיים ידועים: **ציור דומיורו וריצ'ארד וירמאדק**, טופול מגדם ב"סרט את דמותו של גנרל מסיקאי מטורף, המוקף נשים בנות כל הלאומים. למרות תעסוקתו המוגברת, הצליח טופול למצוא פנאי כדי להתחכם עם אחד מידידיו ביש"ר. הוא שלח מכתב בן חמש מילים דבועל-הדיסקוסט **משה ינוקא**, ציין על המעטפה כתובת שנועדה לבחון את חוש-ההתמצאות של דודו תל-אביב. טופול רשם על המעטפה: **לכבוד משה ינוקא**. רבי-סרן צנחנים לשעבר, כיום מסתובב ברחוב דיזנגוף, לא להאמין, אבל המכתב הגיע ליעדו. בינתיים התברר כי טופול מתכנן את עסקיו בישראל. במגעיו עם חברות הסרטים האמריקאיות, הצליח טופול לעניין את אחת החברות להקים עימו בשותפות אולפן סרטים בישראל. טופול כבר פנה לראש עיריית חיפה, **אבא תל-אביב**, בבקשה להקצות לו את השטח הדרוש להקמת אולפן הסרטים על הכרמל. צמד-זמר חדש עומד להופיע בקרוב יחד: **זמירה חן** פרשה מהתיאטרון הקאמרי, כדי לחזור לקאריירה שלה כזמרת, וכבר החלה להופיע לבדה. בד בבד עם הופעותיה היא עורכת חזרות עם הזמר-מלחין **יוסף מוסר טאקי**, לקראת הופעה משותפת. השניים כבר התחילו בעבודה, וגם בהפקת תקליט משותף.